

Χαιρετισμός Αρχιμανδρίτη κ.Εφραίμ Καθηγουμένου της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου στην Εκδήλωση προς τιμήν του κ. Λυκούργου Κάππα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Εφραίμ Βατοπαιδινός](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Χαιρετίζομεν την πρωτοβουλίαν επιλέκτων μελών του Σωματίου Λευκονοίκου δια να τιμηθή ο κ. Λυκούργος Κάππας, ο οποίος ετίμησεν εις το πρόσωπόν του την γενέτειράν του.

Χρηματίσαντες και ημείς μαθηταί του σεβαστού και λίαν αγαπητού κ. Κάππα αισθανόμεθα την ανάγκην ίνα εξάρωμεν την άοκνον φροντίδα αυτού εις τον τομέα της Παιδείας και του Πολιτισμού. Ο κ. Λυκούργος υπηρέτησεν ανιδιοτελώς, μη φειδόμενος κόπου και χρόνου, έχων κατά νουν την σοβαρότητα και το χρέος του παιδαγωγού και εν συνεχεία καθοδηγητού εις τον σπουδαιότατον τούτον Φορέα της κοινωνίας.

Από της θέσεώς του ως Γυμνασιάρχης του Γυμνασίου Λευκονοίκου, ο κ. Κάππας προέβαλε λίαν επαξίως τους τρεις πυλώνας -κατά αγαπητήν έκφρασίν του- επί των οποίων πρέπει να στηρίζεται η Παιδεία, ήτοι: Θρησκεία, Πατρίδα και Οικογένεια. Ιεροί θεσμοί και υπέρτατοι αξία, αι οποίαι σήμερον δυστυχέστατα εκκυβεύονται

και αποσκορακίζονται εν τω ονόματι της φαυλοκρατίας και του μηδενισμού.

Τυχχάνομεν λίαν ευγνώμονες δια την προσωπικήν προσφοράν αυτού προς την ημετέραν ταπεινότητα, καθώς ετύχομεν της τιμής όπως ευρεθώμεν εις το έδραν του διδασκομένου, ότε ο κ. Κάππας κατείχε την θέσιν του διδάσκοντος και πολλά παρ αυτού ωφελήθημεν και κατά την παιδείαν, αλλά περισσότερο κατά το ήθος.

Εκ της μαθητικής εμπειρίας της ταπεινότητός μου υπό την καθηγητικήν του επίβλεψιν εις το Γυμνάσιον Λευκονοίκου θα ήθελα να τονίσω την κατά συντριπτικήν πλειονότητα τοποθέτησιν των συμμαθητών μου ότι: «μας αγαπούσε αλλά ήταν λίγο αυστηρός». Μάλλον όμως κατά προσωπικήν μου εκτίμησιν, ότε ενηλικιώθην, απεριφράστως αντιστρέφω και συμπληρώνω, και όχι μόνον εγώ αλλά και όλοι οι μαθηταί του, οι οποίοι τον εγνώρισαν και τον εξετίμησαν, ότι: «ο κ. Κάππας υπήρξε λίγο αυστηρός επειδή μας αγαπούσε». Την πατρικήν αγάπην του ησθανόμεθα συνεχώς και διεγινώσκομεν εμπράκτως αποδεικνυομένην πολλώ μείζω της παιδαγωγικής του αυστηρότητος. Η τελευταία ήτο μόνο παιδαγωγίας χάριν, εις χείρας αγαπώντος διδασκάλου εργαλείον, δια τούτο και ευαπόδεκτος εις τας ψυχάς των μαθητών και οικοδομητική. Οι καρποί της Γυμνασιαρχικής θητείας του είναι πολλοί και είστε όλοι εσείς που συνηθορίσθητε σήμερα δια να τον τιμήσητε.

Τυχχάνει δε λίαν τιμητική προς την ταπεινότητα ημών η πολλάκις διατυπωθείσα θέσις εκ μέρους του κ. Κάππα ότι εχρημάτισε μεν εμός διδάσκαλος κατά την μαθητικήν μου θητείαν, και αντιστρόφως σήμερα τυγχάνει εμόν πνευματικόν τέκνον.

Μετά την τουρκικήν εισβολήν εκλέϊσε αφ' ενός την Παιδείαν της Κύπρου από της θέσεως του Επιθεωρητού και αφ' ετέρου την πολιτικήν υπό της ιδιότητος αυτού ως δημάρχου Λευκονοίκου, αναδεικνύων εμφανέστερον και από υψηλοτέρας καθέδρας πλέον τας παγίας θέσεις του δια την ελληνορθόδοξον παιδείαν και την σημασίαν της δια τον Κυπριακόν Ελληνισμόν.

Ο κ. Λυκούργος Κάππας κοσμεΐται επίσης και υπό του αξιομιμήτου και ασβέστου πόθου και αγάπης προς την Ορθοδοξίαν και την Εκκλησίαν, αλλ' ιδιαιτέρως προς τον Μοναχισμόν, γεγονός το οποίον επιβεβαιούν αι σημειώσεις αυτού υπό τον τίτλον «Ξανά και ξανά στο Άγιον Όρος» εις τας οποίας αποτυπώνει μετά γλαφυρότητος και λυρισμού τας πνευματικάς του εμπειρίας εις εκάστην των προσκυνηματικών του επισκέψεων εις το Άγιον Όρος. Η πνευματική επαφή του κ. Λυκούργου Κάππα με το Άγιον Όρος, κατά την τελευταίαν εικοσαετίαν, και αι ανάλογοι πνευματικάί του εμπειρίαί, εγένοντο αυτώ αφορμή καινήσ ανελικτικής πορείας, καθ' ην διεπίστωσεν εξ ίδιας εμπειρίας και διακηρύττει εις το περιβάλλον

του και δη από της υψίστης πλέον θέσεως του Υπουργού της Παιδείας, ότι ο καταλυτικός παράγων μεταμορφώσεως επί το κρείττον της προσωπικότητος του ανθρώπου, συνίσταται εις την οντολογικήν κοινωνίαν του Χριστού με τον άνθρωπον, η οποία γίνεται εφικτή με την μετάνοιαν, την μυστηριακήν ζωήν, την προσευχήν και το ολόψυχον δόσιμον εις τον Χριστόν μέσα από την τήρησιν των εντολών Του.

Η πρακτική επιβάσεως της θεωρίας αυτής λέγεται Παιδεία των Πατέρων ή Πατερική Παράδοσις, εις την οποία πρέπει να στοιχή η ελληνορθόδοξος Παιδεία, και κάθε Παιδεία εις τον ελληνικόν χώρον, διότι δεν δύναται να υπάρξη Ελλάς άνευ Χριστού. Χωρίς δε Χριστού, ούτε ιδιαιτερότης της πατρίδος εκτιμάται ούτε οικογένεια Ιεροθεσμικώς εδραιούται.

Η βατοπαιδινή αδελφότης και η ταπεινότης μου προσωπικώς εκφράζομεν την ευαρέσκειαν ημών εις το πρόσωπον του κ. Λυκούργου Κάππα, καθώς και τας ευχαριστίας μας επί τη περιποιηθήση ημίν τιμή εκ της μετ' αυτού πνευματικής και αδελφικής σχέσεως.

Είθε ο πολύδωρος και αφθονοπάροχος Θεός να πλουτή την ψυχήν του διηνεκώς καινής Χάριτος από δόξης εις δόξαν και να χαρίζη εις την εκλεκτήν σύζυγον και τα τέκνα του την ευλογίαν Του. Αμήν.